

form, men der, hvor vi kan gå ind og sikre, at boligforsyningen fungerer, er i den almene sektor. Og derfor tror jeg, at regeringen kommer til at erkende, at den ene hånd ikke rigtig ved, hvad den anden foretager sig i det her boligpolitiske spørgsmål.

Enden på det her bliver, tror jeg desværre, at uanset ministerens løfte om at holde godt øje med området – det er meget rosværdigt – så vil konsekvensen, hvis man formindsker den tilgængelige mængde af almennyttige boliger, være, at det bliver sværere for handicappede at finde den bolig, der giver den frihed, de ligesom alle andre mennesker har krav på.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):
Fru Margrethe Vestager som ordfører.

Margrethe Vestager (RV):

Forslaget, vi behandler i dag, lyder lovende. De fleste af os har set indslag om unge, der bor for dem utilfredsstillende blandt ældre, som har helt andre behov end dem, de unge har, ligesom de fleste sikkert også har et nærere eller fjernere personkendskab på området.

Den tidligere regering tog fat på området og afsatte også midler, satte gang i en udvikling, som skulle fremme det indlysende, nemlig at man kan bo på en måde, som er tilfredsstillende. Det er ikke så vidtgående som det her foreslæde, men det er faktisk gode skridt i den rigtige retning.

Vi har overvejet og diskuteret forslaget. Så finder vi også, at der er en række andre hensyn, som skal tages, end blot det at kunne bo sammen med jævnaldrende. Det er f.eks., at hensynet til, at ens fysiske behov kan tilgodeses, det er hensynet til nærhed, til eventuel lægelig behandling, det er hensynet til, at ens muligheder for menneskelig udvikling er gode, det er hensynet til nærhed til familie og venner for blot at nævne nogle af de hensyn, man kan tage i betragtning. Og dermed må man sige, at det kan blive fuldstændig tomt for den enkeltes livskvalitet blot at få en rettighed til at bo med jævnaldrende.

De hensyn afspejler, som det også er nævnt i bemærkningerne, at handicappede er lige så forskellige som resten af befolkningen. Og vi finder, at det er helt afgørende, at den positive udvikling fortsætter, og har også noteret os socialministerens tilsagn.

Dermed har jeg også sagt, at det er helt afgørende, at amter og kommuner samarbejder me-

get tæt, også om hele det boligpolitiske spørgsmål, men at man, indtil man kan finde en samlet tilfredsstillende løsning, også sikrer, at små skridt bliver taget og anerkendt, f.eks. at der indrettes særlige afdelinger og områder på de plejehjem, hvor man i øvrigt kan imødekomme unges behov, men også at der sikres en reel inddragelse og drøftelse med den handicappede om, hvilke boformer der vil være de mest attraktive og givende.

Også i forhold til dette forslag fra Enhedslisten finder vi det svært at overskue ikke kun de behov, som forslaget er stillet ud fra, men også rækkevidden af den beslutning, som vi opfordres til at tage, både i praktisk og økonomisk forstand.

Det Radikale Venstre vil fortsat interesse sig for området ligesom de øvrige ordførere, og ligesom ministeren har givet tilsagn om, men på det foreliggende grundlag kan vi ikke støtte forslaget.

Kl. 17.15

Den fg. formand (Birthe Skaarup):
Så er det fru Tove Videbæk som ordfører.

Tove Videbæk (KRF):

Dette forslag er meget sympatisk, og det kunne næsten være et Kristeligt Folkeparti-forslag. Faktisk fremsatte Kristeligt Folkeparti i december 2000 et forslag til folketingsbeslutning om boliger til yngre fysisk handicappede. Det drejede sig om, at man skulle fjerne kravet om, at kommunerne skulle stille med 14 pct. af anskaffelsessummen til almene boliger eller plejeboliger til yngre fysisk handicappede, samt at selvejende institutioner skulle kunne bygge boliger til yngre fysisk handicappede på samme måde og med samme økonomi som kommunerne, men således at de selvejende institutioner dog selv skulle finansiere 3½ pct. af anskaffelsessummen.

Dette skulle gøre det langt billigere og enklere både for kommuner og for selvejende institutioner at bygge nye boliger til yngre handicappede.

Forslaget blev som sagt ikke vedtaget, men der var stor opbakning til det og især til hensigten, og senere er der jo også taget andre initiativer på dette område.

Vi ved, at der i dag er ca. 2.300 yngre fysisk handicappede under 60 år, der bor på kommunale plejehjem for ældre. Det er uværdigt for handicappede, at de i mangel af bedre blot bli-